

Издава
III "а" клас -
Лъвските сърца
с кл. ръководител
Ваня Недкова

На 19 февруари се навършват 140 години от обесването на Васил Левски. Това ни даде повод да си припомним кой е и какво означава той за българската история

Васил Левски е псевдоним, с който е известен Васил Иванов Кунчев — български революционер, идеолог и организатор на българската национална революция, национален герой.

Основател е на Вътрешната революционна организация (ВРО) и на Българския революционен централен комитет (БРЦК). Известен е и като Апостола на свободата заради организирането и разработването на стратегията за освобождението на България от османско иго. Той пътува по страната и създава тайни районни комитети, които да подготвят националния бунт.

Михаил Георгиев

(по материали от интернет)



Васил Иванов Кунчев е роден на 18 юли 1837 г. в Карлово в семейството на Иван Кунчев Иванов и Гина Василева Караиванова. Има двама братя — Христо и Петър — и две сестри — Яна и Марийка. Учи във взаимно училище в гр. Карлово и в класното в Стара Загора. Бащата на Левски бил занаятчия, но умира рано и тримата братя остават да се грижат за семейството. Васил е на 14 и започва да учи абаджилък.

Едва навършил 15 години, жаден за наука той приема предложението на вуйчо си да се покалугери. Записва се в курса за свещеници и завършва годината с

отличие. Хаджи Василий, със сълзи на очи от задоволство, публично заявява, че ще прати Васил да учи в Русия. Васил чувства това обещание като награда за всички години служба при вуйчо му и през лятото на 1858 г. се връща в Карлово, заедно с хаджи Василий, преизпълнен с радост и надежди. През 1860 г. хаджи Василий, вече архимандрит, заминава за Божи гроб и мечтите на Игнатий за учение в Русия пропадат.

Под влияние на нарастващото революционно настроение в България през пролетта на 1862 г. Левски хвърля монашеското расо и отива в Белград, за да постъпи като доброволец в легията на Георги Сава Раковски. Заради своята ловкост и храброст получава името *Левски* (според легендата е направил „лъвски“ скок по време на военни упражнения в Сърбия). С това започва и революционната му дейност.

Иван Николов

(по материали от интернет)

Памет към Апостола

На 3 март 2009 г. - Националният празник на България, Kafene.bg и Българско генеалогично дружество "Родознание" започват инициатива "Да преброим паметниците на Левски". Нейната цел е да събере информация в кои градове и села на България (и в чужбина) има паметник на Апостола.

Организаторите се надяват резултатите да покажат, че Васил Левски е българинът, в чиято чест са изградени най-много паметни знаци и той заслужава да бъде обявен за историческия символ на България.

В памет - с перо и боички

Дела трябва, а не думи

Във всяко българско сърце живее споменът за Васил Левски. Апостолът, неуловимият дякон, мъжът с най-чистата душа! Всяко българско дете започва да учи българската история с неговото име – символ на безграничната обич към род и родина. През целия си, макар и кратък живот, Васил Левски е пример за подражание не само с думите си, но и с делата си.

В разказа „Апостолът в премеждие” писателят Иван Вазов ни доказва това. Разказът пресъздава една действителна случка от живота на Васил Левски, която макар и съвсем обикновена, ежедневна, разкрива изключителните качества на тази героична личност. Действието на разказа се развива в Илчовото кафене. Това е мястото, където Апостолът е дошъл да осъществи революционната си дейност и заради нея бил непрекъснато преследван от турската власт, както и сега в лицето на Али Чауш. В кафенето, в което се бръснел Апостолът, влиза турският пазвантин – черен, брадат, с грубо и подпухнало лице. Всички се уплашили до смърт за живота на Левски. Ръката на чирака затреперила, бръсначът се затресъл в нея, като че щял да падне. Лицето му прежълтяло от страх. Паника обзела останалите в кафенето. Съзнавайки, че срещата с турското заптие може да му коства живота и да осуети заветната му мечта – освобождението на отечеството, Левски проявява обичайната си смелост и хладнокръвие.

—Момче, дръж хубаво бръснача, че ще ме порежеш!

Величественото поведение и спокойствие спасяват живота на Апостола. Малко по-късно, облечен като дрипав въглищар, Левски върви по улиците.

Десетки са превъплъщенията на Левски! Дали ще е рибар, въглищар или пътуващ търговец – повелята му е една: „Дела трябва, а не думи!”. А неговите дела ще го оставят жив в сърцето на всеки българин.

Народен водач, с който България винаги ще се гордее!

Вечните послания на Апостола

- Дела трябва, а не думи.
- Бързата работа ялова излиза.
- Времето е в нас и ние сме във времето.
- Всичко се състои в нашите задружни сили
- За отечеството работим – кажи ти моите и аз твоите кривици, па да се поправим.



Текст Кристияна Боева

Рисунка Елин Нешев

В памет - с перо и боички

Васил Левски (Цветан Ангелов)

Бате, кой е тоя
синеок герой ?
- Левски, мило братче,
се нарича той.
В робство и неволя,
беден се родил,
но сърцат пораснал
малкият Васил.
Имал глас на славей
и орлов замах –
над селцата родни
спускал се без страх.
Неговите думи
вдигнали на крак
беден и заможен,
старец и хлапак.
Ободрил народа
В мъка и беда.
Готвил го да тръгне
в бой за свобода.
Но... узнал султанът,
побеснял от яд.
И потеря пратил
след юнака млад.
Криели го дебри,
пещери, скали.
Пазили го хора,



зверове, орли ..
Ех, братле расти ми,
бързо пораста-
смелостта на Левски
да добиеш ти.
На смелчака, братче,
всеки сторва път.
Смелите с ракети
утре ще летят.
Подготви: Стилян Папазов

ВАСИЛ ЛЕВСКИ

Борил се за свободата
и поправил той бедата.
Левски се нарича
и пред него аз коленича.
В сърцето ми е той,
защото е истински герой!
Много го обичам,
на него искам да приличам.

Християна Христова



Борислав Николов

От стр. 1

Няколко любопитни факта за паметниците на Левски:

- **Най-високият** паметник на Левски с обща височина 14 метра, а на самата фигура – 9 метра, е в Ловеч.
- **Най-малкият** е скулптура на Левски в цял ръст в училището във Вълчедръм – висока е около 1 метър.
- **Най-старият** е първият паметник на Левски на мястото на неговото обесване – в центъра на София.
- **Най-новият** – през април 2012 г. барелеф на Апостола е открит в българското посолство в Токио, Япония.
- До този момент градът с **най-много преброени паметници** е София - 12, следват Варна - 5, Враца – 3.
- **В чужбина** най-много са паметниците в Молдова - 3, Румъния, Сърбия, Украйна и Аржентина – 2.

Бюст-паметник на Васил Левски в гр. Горна Оряховица

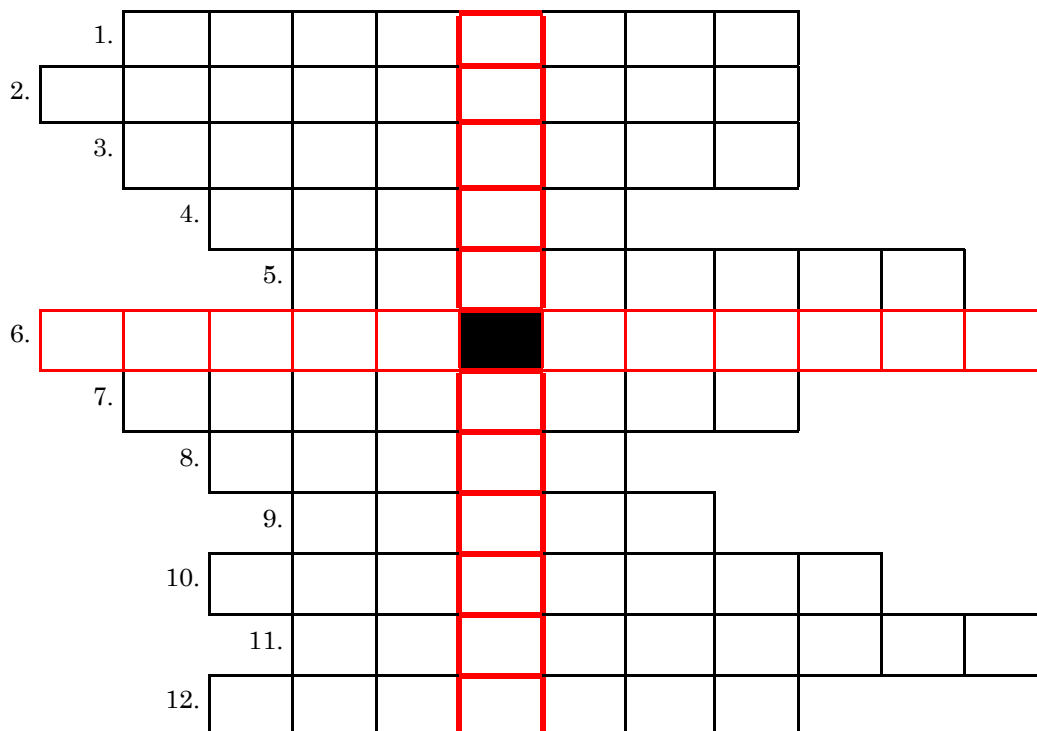
През 1973 г. по повод 100-годишнина от смъртта на Апостола в Горна Оряховица е издигнат негов бюст-паметник от мрамор на ул. „Мано Тодоров“ в центъра на града. Автори са архитектите Веска Войнска и Румяна Тодорова, а скулптор – Йордан Гаврилов. През 80-те години на дваесети век той е преместен в кв. „Пролет“, където е и днес. Като причина за преместването е изтъкнато, че главната улица в квартала носи името на Левски. На паметника е издълбан подписът на Апостола. Около изграждането на Вътрешната революционна организация Левски е идвал в Горна Оряховица четири пъти, като със сигурност е присъствал при учредяването на комитета тук. Сред първите последователи на идеите му в Горна Оряховица са Петър Арнаудов, Сидер и Вичо Грънчарови и др. В кореспонденцията си Апостола използва името Вичо Севлиевец, за да назове местния комитет, а от това можем да съдим за първия му председател – Вичо Грънчаров.



По материали от интернет: *Елин Нешев*

Забавна страничка

При правилно решение на кръстословицата ще получите името на Апостола



1. Планинско цвете
2. Двукорпусен кораб
3. Предмет, носещ късмет
4. Вид спорт
5. Наметало
6. Апостолът на свободата
7. Тревисто растение
8. Подземна част на растението
9. Най-голямото едноцифрено число
10. Псевдоним на Васил Левски
11. Футболен отбор от София
12. Подправка за пица

Цветомир Енев



Разшифровайте кода и ще получите най-известните слова на Апостола.
На всяко число съответства буква от азбуката.

1	11	15

18	16	6	24	6	12	30

16	6	24	6	12	30

8	1

23	30	12

14	1	17	15	5

1	11	15

8	1	4	20	2	30

4	20	2	30

18	1	13	15

13	6	14	6

18	9

Стилян Паназов

III "а" клас -
Лъвските сърца
с кл.ръководител
Ваня Недкова